

MLADOST

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. □ Celoletna naročnina znaša 2 K, posamezne številke po 10 vin. □ □ □ □ □
Uredništvo: Fr. Terseglav, Ljubljana (Katol. tiskarna). □ □ □ □ □
Upravništvo: Lud. Tomažič, Ljubljana (Katol. tiskarna).

Št. 18.

V Ljubljani, dne 9. oktobra 1909.

Letnik II.

Naši cilji in vzori.

Bratski odseki!

Kakor smo pričakovali, tako se godi. Letošnja prireditev v Kamniku je zbudila in navdušila mladeniške sile. Teden za tednom prihajajo poročila, da se želi tu ali tam ustanoviti nov odsek. Število v Zvezi včlanjenih odsekov je narastlo do 90; če pa pojde tako naprej, bomo skoraj gotovo na letošnjem našem občnem zboru poročali, da imamo 100 odsekov.

(Pri enih zadnjih predsedstvenih sej smo premišljevali o tem in sklenili, da objavimo nekatere naše pomisleke glede novih odsekov.

Zavedajmo se predvsem, da je naša organizacija zelo podobna slovenski združni organizaciji. Pri združni organizaciji se gre za materijelno dobrobit našega ljudstva, pri mladeniški organizaciji pa gospodarimo z duševnimi silami naše mladine. Te sile so močne, valovite, pa tudi raztresene. Treba jih je zbrati, urediti, spraviti v pravi tok, da dobimo iz njih veliko moč, rezervoar, iz katerega naj teče sila dela, navdušenja, požrtvovalnosti in ljubezni širom slovenske zemlje. Vse to zbirati in urejevati pa zahteva dela in sicer tako velikega dela, da mora vedeti o njem natančno samo tisti, ki je pri tem delu. Ne zadostuje nam, da delamo samo pri centrali, v kateri hočemo zbrati moč dotokov, naših odsekov. Treba je delati pri vsakem potoku posebej. Pri vsakem odseku posebej je treba delati tako kot se dela pri centrali. Kakor mora imeti predsedstvo Z. T. O. natančen pregled in upogled v vse odseke, tako mora imeti odbor vsakega odseka natančen pregled o vseh članih. Kakor mora predsedstvo snovati misli, dajati navodila, grajati in navduševati, tako mora tudi odbor vsakega odseka. Misel, da so se ustanovila okrožja je bila zelo srečna. Po večini okrožja zelo lepo delujejo. Na prihodnjem občnem zboru jim bomo naložili novega dela, med katerim bo posebno važno ono, ki se tiče nadzorstva. Je pač tako: delo v naši organizaciji se razdeljuje razmerno. Če raste pri centrali, čutijo to okrožja, po njih pa odseki.

Naše delo je dvojno: organizatorično in tehnično. Eno spopolnuje drugo, eno raste po drugem.

Vprašamo se: ali bomo imeli dovolj moči, ki bodo obvladale to delo? Za sedaj jih imamo, skušamo tudi vzgojiti novih, z zaupanjem gledamo v bodočnost, pa tudi s previdnostjo, ker ne gre, da bi te moči, ki jih imamo, in mlade, katere si prizadevamo vzgojiti, s prenapornim delom ubili.

Z ozirom na vse to naznanjamo:

1. Novi odseki naj se ustanove samo tamkaj, kjer izvira želja po ustanovitvi iz resnične potrebe, ne pa samo iz navdušenja.

2. O vsakem odseku, ki se namerava ustanoviti, bo predsedstvo natančno poizvedovalo, ali so dani vsi pogoji, da bo mogel odsek vstrajati pri delu.

3. Ne moremo se ozirati na one prošnje za predavatelje, ki nam ne pridejo v roke vsaj nekaj dni pred četrtkom, kateremu sledi nedelja, namenjena za predavanje.

4. Ob ustanovitvi odseka naj se prosi samo za enega predavatelja.

5. Na mladeniške shode, ako ni kaj posebno važnega, bo pošiljalo predsedstvo k večjemu dva govornika.

6. Naj se ne piše raznih želja glede predavateljev in vaditeljev posameznim članom predsedstva, temveč vse na naslov: Zveza »Orlov« v Ljubljani.

Na zdar!

Predsedstvo Zveze »Orlov«.

Telovadba.

O pomenu in nalogah predtelovadcev.

Kakor hitro so se v ustanovljenem telovadnem odseku započeli prvi koraki, si mora načelnik ali telovadni učitelj izmed najrazumnejših in telovadbe najbolj večjih izbrati oziroma dati izvoliti predtelovadce - vaditelje.

Že od početka naših telovadnih odsekov je upeljana navada, da se vsi telovadci enega odseka razdele v posamezne skupine, vrste; vsako vrsto vodi en vaditelj.

Predtelovadci vsakega odseka in oni telovadci, ki se žele izobraziti za vaditelje, tvorijo vadiateljski zbor odseka.

Največ težave prizadeva v vsakem odseku telovadba, praktično delo. Ako hočemo v tem doseči uspehov, moramo imeti zanesljive voditelje tega dela; za vodstvo telovadnega dela v odseku je pa poklican njegov vadiateljski zbor. Od spretnosti tega zbora je odvisno redno delovanje in moč odseka. Zato je dolžnost vsakega odseka, ki si hoče zasigurati obstoj, skrbeti za vodstvo zmožne vadiatelje in obenem tudi za vadiateljski naraščaj!

V tem se mnogokrat veliko greši, zlasti pri mlajših odsekih, zgodi se celo pri starejših odsekih, da telovadci vsled napačnega delovanja nezmožnega vadiateljskega zbora trumoma zapuščajo telovadnico in odsek. Vadiateljski zbor tvori takorekoč ogrodje vsakega odseka in če je to trhlo, se sesede vsa stavba.

Pri mnogih in posebno pri mlajših odsekih se stremi predvsem po tem, da pride odsek kmalu do premoženja, da si pridobi kolikor mogoče veliko članov in podpornikov in da pride kmalu v javnost; pri tem se pa za naobrazbo spretnih vadiateljev skoro nič ne skrbi. Gotovo je, da mora vsak odsek skrbeti, da si pridobi denarnih sredstev in tudi kolikor mogoče veliko članov; ravno tako moramo mi kot telovadci skušati pozornost nase obrniti, vendar temeljnega pomena je spretni vadiateljski zbor, katerega si ustvarimo in tudi vzdržimo po njih, neumornem delu. Kadar pa imamo močan, spretni vadiateljski zbor, tedaj je odsek na znotraj utrjen. Pa tudi na zunanje bo vadiateljski zbor, če je postal kos svoji nalogi, moško nastopal in si s tem pridobil ugled in spoštovanje v odseku, pri sovaščanih in someščanih. Dokler pa uživa odsek ugled v javnosti, toliko časa mu tudi nikoli članov ne bo manjkalo; vsak si bo štel v čast biti član takega odseka, ali pa ga podpirati in odsek bo rasel, cvetel in uspeval.

S tem so naloge vadiateljskega zbora v splošnem očitane; treba pa jih je seveda podrobneje in natančneje opisati.

Vadiateljski zbor ima nalogo, da telovadni odsek spravi v telovadnem oziru na višek in ga na tem višku ohrani. To potrebno delo predtelovadca razdelimo lahko v delo pred, med in po telovadni uri.

Delo pred telovadno uro, priprava k tej je za mnoge predtelovadce najtežja; le pomislimo, da je večina predtelovadcev zaposlena v svojem poklicu, v katerem se mude do večera in da se mnogi takoj po delu napotijo v telovadnico. Vsak predtelovadeč, ki hoče kaj doseči, naj se ravna po nekem gotovem načrtu, ki je prirejen za več večerov; zbere naj skupine vaj v gotov red, najprej lažje, potem težje, in posamezne vaje ene skupine naj stopnjevaje izbira. Te zahteve poudarjajo povečini vsi strokovnjaki. Za vsak telovadni večer se mora načrt natanko pripraviti, da se lahko nepretrgoma telovadi. Čuden in neprijeten utis napra-

vi, če predtelovadeč po vsaki vaji najprej po par minut v svojo knjižico ali listek gleda, potem premišljuje in potem šele naslednjo vajo pokaže; dragi, zlati čas se vsled tega izgubi, vrsta postane nestrpna, red in disciplina se rahljata. Kratek pogled v knjižnico je tu in tam dovoljen, zlasti pri začetnikih, samo ne več gledati vanjo kot telovaditi! Pri vadiateljskih vajah se mora predtelovadca pripraviti do tega, da bo zmožen ob knjižici, zavedajoč se smotra, neprekinjeno nadaljevati telovadbo.

Potrebno je pa tudi, da se od časa do časa posamezne skupine vaj pri sejah vadiateljskega zbora obravnavajo in naj se potem pri vadiateljski telovadbi praktično vadijo, da predtelovadci ne pridejo iz tira.

Spreten in več vadiatelj se mora v vsaki telovadni knjigi spoznati; njegova naloga je tudi na tem polju, da si ohrani vpogled in pregled. Takemu predtelovadcu bo mogoče po lastnem razumu si pridobiti vaj in jih urediti tako, da bodo najbolj odgovarjale zmožnostim telovadcev v njegovi vrsti. In le takemu bo mogoče, da postane »mislec v telovadni umetnosti«. Veselje in ljubezen do stvari sta pa tudi tukaj kot pri vseh drugih stvareh glavna pogoj!

A. Jeločnik.

Okrožja.

Št. Vid nad Ljubljano.

Seja dne 12. septembra t. l. na Ježici.

Skleno se, da se noben odsek okrožja v letošnjem letu ne udeleži nobene zunanje prireditve.

Skleno se, da morajo vsi v okrožje spadajoči odseki pošiljati prepise svojih odborovih sej predsedniku okrožja. Predsednik želi, da pride v vsak odsek nekoliko abstinencnega duha. Vzamejo se na znanje poročila posameznih odsekov.

Okrožni odbor sklene, da preskrbi predavatelje posameznim odsekom. Načelnik želi, da pridejo nekateri vadiatelji iz posameznih odsekov vadit v Št. Vid. Določijo se takoj in sicer iz Preske 2' iz Ježice 1.

Dodatek. Ker je bila na dan 29. septembra napovedana prireditev v Preski preložena iz zelo važnih ozrokov, se vrši ista na nedeljo, dne 10. oktobra z istim vspeedom.

Naznanilo.

Zveza Orlov je dala napraviti:

1. prav lične knjižice za blagajnike odsekov, ki jim bodo olajšale pobiranje članarine, 2. bloke za nabiranje prispevkov v odsekov sklad. Oboje se dobi v »Kataloški bukvarni« v Ljubljani za nizko ceno. Tamkaj se naročajo tudi zvezki za statistiko.

Odseki.

Mekinje.

Nov odsek.

Že leto dni so mnogi naši mladeniči hrepeneli po Orlu. Na slavnosti v Kamniku pa je dozorel sklep: telo-

vadni odsek moramo imeti tudi pri nas! Ta sklep se je oživotvoril dne 26. septembra. Katoliško slovensko izobraževalno društvo v Mekinjah je sklicalo na popoldan tega dne ljudski shod v svrhu ljudske izobrazbe; obenem pa se je tudi ustanovil telovadni odsek. V cerkvi smo se poklonili nebeški Kraljici ter sv. Mihaelu ter ju prosili varstva.

Po cerkvenem opravi so govorili društveni predsednik, predsednik telovadnih odsekov kamniškega okrožja ter vč. gospod o. dr. Gvido Rant; poslednji je navdušil navzoče tako, da so mu burno pritrdjevali. Hvala mu za tehtne besede! Na njegov poziv, naj se priglase vsi, ki hočejo stopiti k novemu odseku, se jih je vpisalo takoj 55 telovadcev, samih čvrstih fantov in mož. Od teh so 4 Stranjani, 1 Nevljan in 2 Tunjičana, prava Goljata po postavi, gotovo bosta med prvimi v armadi Orlov. Število bo še poskočilo. Za naraščaj in podporne člane bomo tudi poskrbeli. Predsednikom je bil soglasno izvoljen občesplošni župan in posestnik br. Franc Gams; načelnikom pa z vzklikom brat Niko Loboda.

Udeležilo se je ustanovitve poleg številnega občinstva precej bratov Orlov; v kroju so prihiteli vrli Komendčani ter trije Kamničani; v navadnih oblekah so bili oni iz Šmarce in nekaj Kamničanov. Navdušenje za Orla v naših vrstah narašča. Naj vzgoji Orel tudi pod kamniškimi planinami mnogo mladeničev in mož, ki bodo trdno in močito kakor planinske skale stali na braniku za sveto vero in dom ter se ne ustrašili še tako hudih napadov od verskih in narodnih nasprotnikov; naj bi se na njih uresničile besede Ant. Hajdrihove krasne bojne pesmi, ki so jo tako navdušeno peli mekinjski pevci:

Orli rojeni na skali studeni,
Brezi svobode življenja nam ni;
Mi se ne umaknemo sili nobeni...

Da, Orel naj bo šola, ki naj poda Sloveniji vrste mladeničev in mož, ki bodo pogumno gledali sovragu v oko in se ne umaknili nobeni sili!

Breznica.

Nov odsek.

Dne 29. avgusta t. l. se je ustanovil tudi na Breznici Orel. Č. g. dr. Anton Prešeren je povdarjal v svojem navdušenem govoru pomen mladeniške organizacije ter izražal željo, naj bi novoustanovljeni telovadni odsek napredoval, naj bi Orel razprostrl svoja krila nad prijazno Gorenjsko ter brez vsakega strahu kazal javno svoje prepričanje.

K odseku je pristopilo 14 članov; upati je, da bodo pristopili tudi drugi.

V odbor so bili izvoljeni:

Predsednik, brat Franc Pogačar; podpredsednik, brat Janez Finžgar; načelnik, brat Alojzij Papler; podnačelnik, brat Franc Dolžan; tajnik, kaplan, brat Franc Pečarič; blagajnik, brat Janez Šarc; odborniki, brat Matija Jalen, Franc Mulej in Jožef Tušar.

Na zdar!

Rakek.

Nov odsek.

Dne 1. avgusta smo priredili pripravljani shod za izobraževalno društvo in Orla, na katerem sta nas vnela za izobrazbo gg. Podbevšek in Pavlin. Mladenice pa je s krepkimi besedami vspodbujal brat J. Udovč, okrožni načelnik, da naj ustanove Orla. Opozarja jih na dolžnosti, pa tudi na koristi v telovadnem odseku. In res se je oglasilo takoj 18 mladeničev za Orla. Prišlo je na shod 15 članov cerkniškega Orla v kroju. Dne 29. avgusta pa smo imeli ustanovni shod Orla. V odbor so bili izvoljeni: Predsednik, Jernej Pavlin, načelnik, Ivan Bombač, blagajnik, Ivan Fatur, tajnik, Slavo Fatur, in za odbornike: Janez Godeša, Anton Ivančič in Anton Matičič.

Redno telovadbo imamo vsako nedeljo proti večeru; poučuje nas načelnik cerkniškega Orla, brat J. Udovč. Pri telovadbi imamo tudi kratko predavanje ali

čitanje »Mladosti«. Ker skušajo v Cerknici ustanoviti Sokola, ki bi svoje peroti raztegal tudi na Rakek, nam je predsednik dne 12. septembra poljudno razložil, kaj nas loči od Sokola in člani so mu navdušeno pritrdjevali, da se nihče ne izneveri Orlu. Takrat smo tudi izvolili v odbor cerkniškega okrožja brata Ivana Bombača in za namestnika Franca Matičiča.

Dne 27. septembra je imel odbor sejo, ki jo je vodil okrožni načelnik, ker je bil naš predsednik zadržan. Okrožni načelnik predloži poslovnik, ki bo veljal za vse odseke cerkniškega okrožja. Poslovnik je bil sprejet z velikim odobravanjem. Precej članov se je že oglašilo za kraj. Najboljše bi bilo, da bi si ga vsi člani takoj napravili, ker kraj jih zelo druži. Dobili smo dobre može, ki nam bodo pomagali, da bomo kraj polagoma plačevali. Telovadnega orodja še nimamo. Člani pa hočejo zbirati denar za orodje; pobrali bodo prostovoljne prispevke in prodajali kolek za Orla na Rakeku. Nekaj upamo dobiti od predstav, ki se nam obetajo. — Članov je sedaj 25, pa se še vedno oglašajo. Le pogumno v naše vrste! Pohvalno moramo omenjati, da nas zelo podpirajo in navdušujejo za delo vrla dekleta, članice izobraževalnega društva. Gdč. Marija Matičič je nabrala nekaj denarja, da si nabavimo dve trobenti. Nasprotnikov ne manjka, pa se noben zanje ne zmeni. Na zdar!

Sv. Ivan pri Trstu.

Občni zbor. — Prva javna telovadba.

Dan 12. septembra 1909 je bil pač dan preporoda krščansko mislečih Slovencev ob Adriji. Ta dan je bilo letno zborovanje tržaške S. K. S. Z. Prihiti so na slavnost vrli tržaški okoličani, zavedne tržaške mladenke, ki niso še pozabile, kar jim je mati vsejala v srce, kmet iz vinorodnega Brega in Istre ter celo iz najoddaljene Čičarije.

O občnem zboru S. K. S. Z. seveda ne poročamo, ker se je poročilo objavilo že v »Zari«, pač pa je naša dolžnost, na tem mestu objaviti, kaj je poročal na občnem zboru o našem Orlu delavni brat Mirko Sušmelj.

Slavna skupščina! Pozdravljam vas v imenu telovadnega odseka Orel svetovianskega krščansko-socialnega izobraževalnega društva in kličem vam: Na zdar!

Zborovalci! Nalogo imam podati vam poročilo o delovanju našega odseka. V našem društvu smo z veliko vnelo gojili petje, tamburanje in igre, pri tem pa smo začutili potrebo šole, ki bi vzgajala mladino v značajnosti, brez katere ne more biti uspešno nobeno socialno in politično življenje. Videli smo pa pri bratskih društvih na Kranjskem take vzgojevalne šole značaje, treznosti in razumnega življenja, značaje, ki ne le v besedi kot prava priznavajo načela krščanstva, marveč tudi svoje življenje in delovanje uravnavajo po teh načelih, po spoznani resnici.

Te šole so telovadni odseki, kojih temelj je krščanstvo.

Ko smo pred šestimi meseci osnovali telovadni odsek, smo s strahom zrl v bodočnost. Koj v začetku so naši nasprotniki zagnali grozen krik, čemu treba telovadnega odseka, ker itak imamo Sokola. Toda ker našel Sokolov, posebno takih, kot jih zadnje čase razširja, ne moremo odobrovati, smo bili prisiljeni, ako hočemo ohraniti našo mladino krščansko, ustanoviti telovadni odsek. Dve zastavi dvigamo oboji; eno imamo skupno, in ta je narodna. Pod to zastavo bi se mogli združiti. Na drugi zastavi pa je znamenje dvojnih svetovnih misli, naziranj, krščanskega in protikrščanskega. Vedno višje dviga Sokol zastavo svobodomiselnosti proti krščanstvu, mi pa dvigamo zastavo krščanstva. Dve četi ste, katerih boljše sta ljudsko izobraževalno polje. V teh znamenjih delamo in se vežbamo na tistem, ker pričakujemo, da bo tudi tu na Tržaškem prej ali slej izbruhnil boj za načela krščanstva ali protikrščanstva, in mi se za to resno pripravljamo.

Sicer še ne šteje naš odsek mnogoštevilnih vrst telovadcev, imamo pa v varstvu mnogo šolske mladine, ki ima svoj poseben oddelek, »naraščaj«, in iz teh upamo, da pridejo vrli, pošteni in značajni člani Orla in značajni narodno-krščanski možje. Strah za bodoč-

nost premine pri pogledu na to mladino. Ta mladina je naša nada in v njej vidimo zagotovljen obstanek društva in telovadnega odseka.

Pridno gojimo telovadbo, če prav nimamo še moderno urejene telovadnice; odrasli imamo vaje po dvakrat in naraščaj po enkrat na teden.

Za izobraževalno delo v odseku samem imamo vsakih štirinajst dni fantovski večer, kjer imamo predavanja. S tem imamo združeno govorniško šolo, kjer se fantje uče govornišstva, da bodo mogli kedaj v javnem življenju samostojno nastopati.

To je moje kratko poročilo o delovanju našega telovadnega odseka. Hkrati pa opozarjam tudi mladino v izobraževalnih društvi sosednih vasi, da si osnujejo telovadne odseke, kjer se vzgajajo najboljši značaji. — Apeliral bi še na mladino ljubne in rodoljubne može in žene, da tej pomembni organizaciji opomorejo tudi v gmotnem oziru.

Zaključujem svoje poročilo s tem: Stojmo trdno in neustrašeno! Ako bi se naši nasprotniki še tako znosili nad nami in ako bi sedanje naše morje adrijsko še tako butalo ob slovansko obalo, mi moramo stati trdno in neomajano kot skala doli ob morju. Bojujmo se z vso verno za ideje, ki smo si jih mi začrtali. Ključem pa: Na svidenje pri prihodnji skupščini v večjem številu kot nas je danes!

Pri popoldanski veselici se je vršil naš prvi nastop. 28 dečkov je prikoralo na telovadišče, kjer so imeli rajalni dohod. Vaje z zastavicami so je jako lepo izvršile. Telovadbo je zaključil rajalni odhod. Telovadbo je vodil mladi načelnik br. Dequal. Za njegovo požrtvovalnost so mu izročili telovadci šopek cvetic z napisom: »Bratu načelniku — bratje Orli. 12. sept. 1909.« Nato je govoril g. Fr. Terseglav o idealih krščanske mladine, g. S. Ravnihar pa o pravnosti mladine. Burno ploskanje je sledilo obema govornikoma.

To je poročilo o našem delu, ki se vrši v tako težavnih razmerah, kakor morda nikjer drugod, a ga vidno spremlja blagoslov božji. Na zdar!

Šmartno pri Litiji.

Do 12. septembra še gotovo niste imeli, dragi bratje, ne duha ne sluha o nas; kajpak v sled naše molččnosti. Toda vedite, da smo se držali pregovora: »Tiha voda globoko vdira.« Samozavestno smemo trditi, da se je po nas ta pregovor skoro docela uresničil. Mladi smo, ker smo zletele še le koncem letošnjega meseca januarja in to tako tihoma, da so litijski naprednjaki na kolodvoru dne 8. avgusta, ko smo odhajali v Kamnik, nevedno in radovedno povpraševali, odkod so-li ti Sokoli?

Mali po številu, a veliki po navdušenosti, smo šli preko vseh ovir, ki smo jih imeli do današnjega dne. Nobenega primernegega prostora, nobenega telovadnega orodja, nobenih vaditeljev in poleg tega vsi razun dveh pol ure od središča oddaljeni, sami kmečki fantje in nobenega podpornega uda! S požrtvovalnostjo smo šli na delo. Tri brate smo takoj odposlali v Ljubljano na mladeniški tečaj odkoder so se v vsem potrebnem dobro podkovani med svoje brate vrnili in započeli vstrajno podučevati v organizacijskem in tehničnem oziru. (Seveda da gre v tem oziru vse priznanje izvrstnemu tečaju Z. T. O.! Zato pa bomo tudi na letošnjem tečaju častno zastopani!) Pozimi smo se pridno vadili v naši borni društveni dvorani v redovnih in prostih vajah. Na spomlad smo pa veselo zleteli na sosednji vrtiček, kjer smo si napravili bradljo, drog in kroge ter si nabavili veliko kozo in vse potrebno za skok s palicami. — Tudi v nekaterih fantovskih sestankih smo širili svoje duševno obzorje in se navduševali za nadebudno mladeniško delo. Več živahnih odborovih sej pa je oskrbljevalo razne odsekovne potrebe. Dasi mladi in neizkušeni — nismo doma čepeli. Častno zastopani smo posetili sestanka na Krki in v Radečah. Sami smo priredili izlet na Prežganje ter tem potom seznanili ondote hribovske fante z orlovsko organizacijo in njenimi cilji. Po desetih uniformiranih bratih smo se udeležili zvezinega izleta v Kamnik. Tudi je istotam 6 naših članov polnilo vrste telovadcev. — Da bi ves naš litijski okraj spoznal Orla in

njega moč — zato smo letos 12. septembra priredili velik dolenski mladeniški sestanek. Ker se je že marsikaj pisalo o tem našem sestanku — a mnogo — če ne skoro docela napačno, zato blagovolite čitati naše resnično poročilo.

Pred litijsko pošto se je zbralo 110 bratov v kroju. Bilo je med njimi lepo število trobentačev. Bratov brez kroja in fantov orlovov pa je bilo v sprevodu nad 200. Sprevod skozi Litijo — njemu na čelu slavna zagorska godba — je bil tako veličasten in presunljiv, da so litijski študenti in drugi fantje »quasi naprednjaki« popolnoma pozabili, da jim je treba že ob tej priliki svojo zaslodelo surovost pokazati. Sprejem — dasi skromen — je bil prisrčen, prav bratski. Smartenski liberalci so pa ob priliki pohoda skozi vas pripravljena gnjila jajca takoj shranili v svoje »škrinice« za spomin svoje gnjilobe. Liberalno osobje je sikalo: »Kdo bi si bil mislil, da jih bo toliko prišlo?!« Po sprevodu je bila služba božja, ki jo je daroval brat Pogačar in pri kateri sta stregla dva Orla v kroju — v znak in dokaz, odkod zajema in bo zajemala orlovska organizacija svoje navdušenje in moči. Pri mladeniškem shodu je zborovalo do 500 samih fantov (kajti prejšnje vrste so pomnožili domači in sosednjih hribskih fara mladenci). Do 1000 drugega ljudstva obojega spola je z zanimanjem sledilo jasnim in lepim izvajanjem govornikov. Tudi na liberalce je samozavesten in krasen nastop govornikov - orlov tako vplival, da je celo nek odlični naprednjak ves prejšnjem vprašal: »Kdo so ti govorniki? Ali imate še več takih izvrstnih mladencev?« »O, kolikor jih hočete« se mu odreže neki brat, ki ni bil v kroju.

Popoldan se je vršila na krasnem prostoru javna telovadba. Nad vhomom je zmagonosno plaval Orel in pričal vsemu litijskemu okraju, da je s tem dnem napočil dan rešitve za dolensko Obsavje. Do 3000 ljudi je dajalo z neprenehnim aplavzom duška svojem navdušenju nad izvrstnim proizvajanjem prostih vaj, katerih se je vdeležilo 70 telovadcev in zlasti nad drzno orodno telovadbo ter krasnim moreško - sabljanjem. Tudi naš naraščaj je izrazil svoje navdušenje za Orlove cilje in vpricho občinstva bratu Jeločniku podal prisego zvestobe po svojih treh članih zastopnikih v lični pesmi, ki se je končala tako-le:

In Tebi Jeločnik, brat bratcev nas vseh,
Želi na pohodih najlepši vspeh
Ta naraščaj mladi. Res malo ga je (16),
A vedi, da krepko mu bje srce
Za Orlove cilje, a bolj še zvesto
Odslej mu za Njega udarjalo bo!
Po letih res mlad, po žilah krepak
Po duhu veljak, v srcu junak
Bo družil in delal za vero in rod
Zasedel dolenski bo Savski ves brod.
Da dvomil ne boš, brat bratov junak
Podaja ta šopek Ti naraščaj v znak
Zvestobne prisege, kot majhen le dar
Še bolj pa veljaj Ti naš krepki »Na zdar!«

Ob tem prizoru — in zlasti potem, ko je še temu sledil brata bratcu poljub — se je zalesketala solzica na marsikaterem očesu gledalcev. Po krasnem rajalnem odhodu se je razvila prava bratska ljudska veselica — le žal, da je mnoge oplašil ne dolgo trajajoči deževni prš.

Prišla je ura ločitve. Bratom in gostom v slovo se je zažigal umetniški ogenj. Toda glej! Kako resničen je pregovor: »Čuk šele na večer gre na lov« so dokazali naši in litijski liberalci. Po dnevi tihi — so se poskrili v svoje izbe in sramežljivo ter občudovaje zrlji na naše vrle brate, na večer pa se ojunačijo in prično z žvižganjem in s surovimi priimki. Tudi kamenja se ni manjkalo. A kaj, ko niso premogli slovesnega glasu orlovskih trobent in navdušenih Na zdar - klicev. Večerni pohod skozi Litijo pa je bil sličen pohodu Izraelcev skozi Jeriho. To so litijski »naprednjaki« tudi uvideli ter dali popolen izraz svoje posurovele obupnosti in propada zlasti na litijski štaciji.

Tako torej se je izvršil dan rešitve za Dolensko Obsavje. Ljudstvo je postalo za Orla navdušeno — liberalci pa so se zdramili iz svojega spanja in sklenili, kakor ste že brali, ustanoviti litijsko - smartinskega So-

kola, da bi potem še njega odvadili podivjanosti in napredne pijanosti. Pa žal, da že prvi pripravljani shod kaže slabe nade, na katerem se je celo ena sama miza po svojih 27tih litrih skazala ne le strastnega nasprotnika Orlov — ampak še bolj strastnega uničevalca alkohola. — No, mi pa kličemo: Sestanek nas je poživil in za nadaljnje nevstrašno delo navdušil. Napredovali bomo in splavali tudi nad Litijo s svojim vstrajnim delom, ti Sokol pa se boš vtopil in pogreznil v gostilniške prostore, iz katerih si vzletel. In v to ti kličemo: Na zdar!

Logatec.

Shod Orlov.

V nedeljo, dne 26. septembra, smo se zbrali Orli iz obeh Logatecev v gorenjelogaški dvorani, da si napravimo načrt za jesensko in zimsko sezono in da si izprašamo vest o naši preteklosti. Prišli so na zborovanje tudi bratje iz Hotedršice, tako da nas je bilo skupaj nad štirideset. Br. Turšič je v krepkem in jedrnatem govoru navedel vrline, ki jih mora imeti pravi Orel, razlagajoč besede, ki se bleste na pročelju društvene odra:

Krepko roko, zdrav razum,
v sru radost in pogum
za Boga in domovino...

Spoznali smo, da je bilo v preteklosti med nami marsikaj pomanjkljivega in pritrdili smo govorniku, ko je rekel: »Toliko časa bo mrzlotja v naših srcih, dokler se ne nasrkamo gorke ljubezni in svetega navdušenja pri evharističnem Jezusu. Če bo on vladal v naših srcih, potem šele bo naša organizacija močna in nezlomljiva.« Nismo ostali pri besedah, ampak navdušeno smo sprejeli sledeče predloge:

1. Rožnvenško nedeljo, ko obhaja naša fara svoje patronstvo, pristopimo skupno k sv. obhajilu. To bode najlepša demonstracija na razne krčmarske prireditve, ki se vršijo ta dan. — 2. Bratom se da na prosto, da pridejo 5. oktobra, ko bode celodnevno čiščenje svetega Rešnjega Telesa, od 5. do 6. ure zvečer k skupni molitvi. — 3. Sprejel se je važni Podlesnikov predlog, da povsod nastopajmo skupno. — 4. Med člane naj se sprejemajo dečki že s 14. letom, ko dovrše ponavljajno šolo. — 5. Bratom, ki gredo k vojakom, bomo pošiljali »Mladost« brezplačno. — 6. Telovadne ure so se spremenile tako, da ne bo v obeh odsekih nikdar istočasna telovadba, kar bo omogočevalo, da se bodeta odseka tudi v tem po možnosti podpirala. Praktično bo tudi glede nadzorstva.

Sestanki, ki bodo tudi v bodoče tedenski in obvezni, se določijo za Gor. Logatec ob petkih, za Dolenji Logatec ob torkih zvečer. Pripomnimo že zdaj, da bo letošnja zimo pri sestankih prevladovala apologetična tvarina. — Razgovarjali smo se tudi, kako naj bi odseki drug drugemu po možnosti pošiljali k sestankom predavatelje, in kako naj bi se ojačali med posameznimi odseki stik potom korespondence. Naj bi obrodil ta lepi shod mnogo sadu! — Ko so se vračali bratje Hotenjci domov, so jih pred nekaterimi gostilnami neoljkanici prav surovo napadli. Pred Hotedršico jih je pa srečala družba logaške »gospode«, v kateri sta bila gg. sodni svetnik dr. Kraut in sodni adjunkt Prevec. Tudi ta družba je pokazala, da ne pozna prav nič olike. No, hotenjski Orli so jim povedali nekaj krepkih v brk. Ni častno za imenovana dva gospoda, da jih delamo odgovorna zo one psovke. Na zdar!

Radeče.

Dolenjska stran na plan! — Kako mi, kako nasprotniki!

Mislilo se je sicer, da je Orel samo planinska ptica, da zanj ni ugodno podnebje v nižjih dolenjskih krajih. To napačno mnenje moramo mi dolenjski Orli odločno zavrniti. Res je nekaj več surovežev, nekaj več starih konservativnih elementov, ki mislijo v svoji nedolžnosti pod krinko nevtralnosti loviti za liberalno stranko, ki je kot taka že tudi po Dolenjski močno zgubila nekdanji svoj vpliv. S suroveži ne bo težko, obsojajo se sami.

Imamo pa še druga sredstva za take, ki se jim je beseda »čuk« tako prikupila, da samo o čukih sanjajo in tudi po cesti čukajo. Ampak čuk je huda ptica. To bo pri nas še marsikdo poskusil, ako bo na vsak način hotel imeti mesto Orlov čuke.

To oboje ne more ovirati Orla pri njegovem vzletu do tistih lepih ciljev, ki jih je drugod že dosegel. Mi smo koj v začetku povdarjali, da bomo sprejeli same poštene fante, torej take, za katerimi se ne more s prstom kazati in jim očitati družega kot čuk. No, eden jo je pri tem že izkupil. Če torej danes neki tukašnji učitelj snuje Sokola in se baha, da jih ima že 40, mu mi prav vse privoščimo. Mi bi ne sprejeli niti enega izmed njih, dokler se ne bi temeljito poboljšal. Mi zahtevamo od naših fantov poštenosti in značajnosti. In imamo jih. Ne sramujejo se izpolnovati svoje krščanske dolžnosti.

Telovadimo po dvakrat na teden. Imamo že skok in drog, ki smo ga naročili iz Prage. Tudi rogovi so že došli in se pridno vadimo nanje. Učimo se stare proste vaje. Ko se jih navadimo, pričnemo z novimi. Tudi s sablaškimi vajami bomo pričeli, če bo dopuščal čas. Minulo nedeljo smo imeli sestanek, ki se ga je udeležilo 28 članov — fantov. Ustanovili smo ob tej priliki fantovski pevski zbor in sklenili, da bo odslej ob nedeljah po krščanskem nauku telovadna vaja za okoličane in pa za one odrasle člane, ki si omisslijo o Veliki noči uniformo. Tudi naraščaj bomo čim preje zbrali skupaj. Na sestanku smo se dogovorili tudi glede knjižnice, ki se uredi tako, da bo na razpolago tudi Orlom ob nedeljah po deseti maši. V nedeljo, 3. oktobra, je prišel br. Podlesnik iz Ljubljane predavat.

Tako delamo mi. Skrbeli bomo, da bomo na vsak napad nasprotnikov odgovorili z novim uspehom. Nič se jih ne bojimo. Mi smo mirovali in tiho delali, a oni so pričeli boj, poulični boj. Dobro, mi ga sprejmemo, a bojevali ga bomo z uma svitlim mečem in trdno smo prepričani, da bo zmagala poštena stvar, da bo zmaga naša. Na zdar!

Sv. Križ pri Kostanjevici.

Delo v zimski sezoni. — Novi člani. — Naši zajci.

Dolgo se nismo oglašili v »Mladosti«; sedaj se v tretjič. Pripravljamo se za zimo kakor čebele. Do sedaj smo imeli 15 članov, a ker to ne zadostuje za tako veliki panj, dobili smo jih še sedem. Popoldne je imel zanje lep pozdravni govor brat Anton Komljanec, jih vzpodbujal naj bodo vztrajni naj ne omagajo ter gredo navdušeno v boj za naše lepe cilje.

5. septembra smo napravili izlet na Gorjance in sicer v kroju.

26. septembra smo imeli odborovo sejo. Pomenili smo se za delo v zimski sezoni: Predavanja vsake 14 dni. Predava se: narodno gospodarstvo in treznost, verske resnice, pa tudi zabavna predavanja. Bratje okoličani so obvezani k predavanjem. Seja se vrši vsake 14 dni po maši. Pred telovadbo se čita »Mladost«. 8. decembra bomo imeli skupno sveto obhajilo. Do leta 1910, 26. septembra, bomo imeli štiri veselice.

Dne 23. septembra so napadli olikani Sokoli naša dva brata, ko sta šla domov od pevskih vaj. Ulegli so se Sokoli v koruzo ter čakali, da pridejo naši novi člani zvečer telovadit. Napad je bil namenjen namreč našim novim članom. Ker pa teh ni bilo, so si mislili, bomo pa druge »čuke«. In ko ti trije priidejo na cesto pri farovškem orehu, lučali so kamne na naše. Ko je šel brat Komljanec proti njim, pa so vsi bežali kakor zajci. Brata Komljanca se naši zajci sploh strašno boje. Na zdar!

Dobrova.

Novo življenje.

V letošnjem letu je tudi dobrovske mladeniče prešinila iskra novega življenja, ki že nekaj let veje po širni slovenski domovini. Že dolgo je ležala nad lepo Dobrovo mra mrzle nezavednosti, poštena organizacija je bila naši mladini tuja, neznana stvar. Kruti alkohol ji je bil gospodar, nezdrava fantovska razposajenost vsakdanja spremljevalka.

Letošnje leto se je v tem marsikaj izboljšalo. Fantje so se združili v Marijini družbi, ki se je ob Novem letu nanovo okrepila. V letošnjem majniku so ustanovili tudi telovadni odsek Orel. Obe društvi sta sedaj zbirališči vseh poštenih in dobromislečnih dobrovskih mladeničev. Naš Orel je čvrst, četudi ne ravno številčen, zato gotovo ne bodo izostali sadovi njegovega dela.

Orel šteje 16 rednih članov, ki se zbirajo vsako nedeljo po popoldanski službi božji na župnijskem dvorišču k telovadnim vajam. Orodja sedaj nimamo drugega kot drog, a to zimo nameravamo napraviti tudi bradljo. — Dne 2. avgusta smo se pokazali prvič na odru, sedaj pa se pripravljamo pod spretnim vodstvom brata tajnika za nov nastop.

Dne 26. septembra se je vršila redna odborova seja, ki je bila bogata najrazličnejših nasvetov. Skušalo se je po zgledu drugih odsekov urediti organizatorično življenje odseka. O podrobnostih, glede življenja v zimski sezoni, se bo sklepalo v prihodnji redni odborovi seji, ki se bo vršila dne 7. novembra.

V zadnjem času smo ustanovili tudi naraščaj, ki telovadi ravno takrat kot redni člani. Naročili smo že zastavice, s katerimi se bodo vadile stare proste vaje.

Uniforme si je že napravilo pet telovadcev, za druge se je sklenilo, da nosijo v »Čeblico« toliko časa vinar k vinarju, da se nabere dovolj velika vsota. Na zdar!

Celje.

Dragi bratje — malo se o nas sliši. Res nismo v bogvekak ugodnih razmerah, kajti tu je pravo gnezdo liberalcev, toda kar nas je, trdo držimo in se ne omajamo!

Liberalni zajci, kakor zdaj pravijo splošno lažisokolom, so zdaj prav veseli, ker nam je cesar vzel načelnika in šest članov. Izguba je res huda, toda veseli nas pa le tudi, da imamo tako čvrste fante. Upamo, da pri vojakih ne bodo pozabili na lepa naša krščanska načela, ampak jih razširjati dalje in dalje!

V kratkem priredimo sestanek, da se pogovorimo o delu v zimski sezoni. Telovadili bomo trikrat na teden in imeli predavanja. Zvezne telovadbe se je udeležilo 13 članov. Na zdar!

Maribor.

Zivljenje je delaven dan!

Slišali ste, da se je v Mariboru lansko leto ustanovil telovadni odsek. Ker je bilo vse tiho, je tu pa tam že mogoče kateri mislil, da je mariborski Orel že sifriral. Pa ni tako. Naš Orel je od začetka sem, imevši hude boje od več strani, vedno napredoval. Res da je težko to delo, a hvaležno je. Ko smo lani pričeli, in smo se še nahajali v prvi naši telovadnici, v dvorani »Katoliškega delavskega društva«, je res ta ali oni mislil: Ali bo kaj iz tega truda? Ni bilo redko, ko je bilo pri telovadbi razven načelnika 3 do 5 članov - telovadcev. Pa pogum nam vendar ni upadel. Sčasoma so se naše vrste začele množiti, posebno, ko smo se preselili v gimnazijsko telovadnico.

In sedaj že lahko s ponosom gledamo na svoje vrste, 28 rednih telovadcev šteje naš odsek, razven tega pa lepo število podpornih članov. Javnih nastopov smo se udeležili trikrat: »Zveznega« v Kamniku, 11. v kroju in v Jarenini in Kostrivnici. Povsod je pustil naš nastop lep vtis, posebno v Kostrivnici, kjer smo bili povod nesramnemu obrekovanju celiskega časopisja.

Odsek je ravno pred kamniškim nastopom trpel veliko izgubo. Zapustil nas je brat Jerič, kateri je od ustanovitve sem vedno pridno, lahko rečemo, da skoraj največ deloval za odsek. Ko nas je zapustil, nas je bilo še veliko manj, zato ga bo gotovo veselilo, da se sedaj že bližamo številki 30. Ker je bilo z odhodom brata Jeriča izpraznjeno mesto načelnika in tajnika, vsled bolezni brata Jamnika pa mesto odbornika, zato je bila potreba te mesta izpolniti. Izvršili smo to v ponedeljek 27. septembra v telovadnici. Prišel je tudi naš predsednik, dež. poslanec brat dr. Verstovšek, ki je brate z lepimi besedami vzpodbujal k nadaljnjemu delu. Nato so bili izvoljeni

brat Šiška, načelnikom, brat Žoler, tajnikom, brat Ham, odbornikom.

Tako imamo sedaj zopet polnoštevilčen odbor, ki nas naj vodi k napredku! Predno končam, moram še povedati, da nas en član zapusti. Brata Kozinca si je cesar izbral za svojega vojščaka. Vsi telovadci so se v zadnji uri poslovili od njega ter mu želeli, da bi bil zdrav in srečen v vojaški suknji. Toliko za danes! Vsem bratom po vseh slovenskih pokrajinah kličejo obmejni mariborski bratje krepek: Na zdar!

Idrija.

Pregled čez naše delo.

Naš odsek je bil zastopan pri vseh važnejših prireditvah Orla in tudi pri drugih, dasi imamo prav slabe zveze z železnico; naj se spomnim med drugimi samo antialkoholnega kongresa, ki sta se ga udeležila 2 člana našega odseka. To je znamenje, da se tudi pri nas zanimamo za to socialno delovanje in da pri naši organizaciji ne bomo trpeli ljudi, ki menijo, da je le tam izobrazba, kjer alkohol igra glavno vlogo.

Sedaj bomo v kratkem začeli zopet s predavanji; prav veselo nam je pri srcu, ko se spomnimo na pretečeno zimsko sezono. Koliko lepih nauk smo slišali iz sociologije, apologetike, zgodovine itd.! Pred vsem se hvaležno spomnimo nekaj predavateljev, ki so nas večkrat obiskali; profesorja Plečnika, ki je predaval več jako lepih stvari, c. kr. učitelja Novaka, ki nam je podajal nekaj zgodovine našega rojaka, knezoškofa Alojzija Wolfa ob njegovi petdestilnici; brat Zevnik je predaval o apologetiki, g. Ignac Breitenberger o socialnem vprašanju; pa tudi fantje sami so se večkrat oglasili v govorih, kakor tudi v deklamacijah. Posebno živahno se je vedno razvijala debata, ko je govornik končal. Naj omenimo c. kr. učitelja g. Avg. Šabeca, ki nam je razlagal o denarnem trgu; ta stvarina je bila jako pomenljiva, le škoda je, da je zimska sezona potekla tako hitro in smo se morali pripravljati na poletno. Višek vsega je pa bil mladeniški tečaj, ki je bil v Črnem vrhu. Vedno si bomo v spominu ohranili lepe nauke, ki smo jih ondi slišali od visokošolcev.

Pomilujemo pa naše nasprotnike, ki ne znajo drugega kakor kričati in čukati; dokaz, da je pri njih le surovost in pretep, dočim je pri nas doma olika in izobrazba, kar jasno dokazuje naše tu obrazloženo delo. Na zdar!

Idrija.

Zabava. — Telovadba.

Zopet se oglašamo v našem glasilu.

Poročati imamo, da smo priredili dne 12. septembra veselico z mnogovrstnim sporedom, godbo, govorom, petjem in igro: »Nemški ne znajo«. Pevske in godbene točke so bile izborno izpeljane. Posebno pa je treba pohvaliti govor okrožnega predsednika brata Jazbarja, ki je pojasnjeval, kaj je prav za prav Orel, kakšne pomen je imel pri starih narodih in kakšen pomen ima še danes; dalje se je v imenu Orla poslovil od vseh sedaj iz Idrije odhajajočih naših bojnikov in prihodnjih voditeljev naših idej — naših dijakov.

Dalje je sledila igra, ki je doprinesla mnogo dobre volje med občinstvo. Vse vloge so bile izborno izpeljane. Po igri je sledil srečolov, nakar se je občinstvo razšlo. Tako je vsak prisotni dobil nekaj dušnega užitka, blagajna pa je dobila na hrani, saj je precej revna, pa si zdaj vsaj lahko zopet nabavimo kako novo orodje.

Pričeli smo tudi zopet z redno telovadbo, kar prej ni bilo mogoče, ker so telovadnico snažili. Telovadimo dvakrat na teden člani, enkrat voditelji in dvakrat naraščaj. Na druge dneve pridejo še seje odbore in vaditeljske, tako da smo vpreženi skoro ves teden. V nedeljo se pa malo razvedrmo in giblamo v prosti naravi.

Tako se urimo dušveno in telesno ter delujemo na to, da se izpolni rek: V zdravem telesu — Zdrava duša. Na zdar!

Ljubljana.

Preveliko delo v letošnjem letu nam je jemalo časa, da bi mogli večkrat poročati o našem gibanju. Pričeli smo jesensko sezono jako živahno. V naši telovadnici se telovadi sedaj v sledečem redu: ponedeljek popoldne trgovska šola, zvečer vaditeljski zbor; torek popoldne naraščaj, za njim gojenke, zvečer člani; sreda popoldne dijaki, zvečer starejši gospodje; četrtek popoldne trgovska šola, zvečer člani petek popoldne naraščaj, za njimi gojenke, zvečer dame; sobota popoldne dijaki.

Iz naših vrst smo izgubili ta teden vrlega vaditelja brata V. Bonača, ki je odšel k vojakom. Bil je od ustanovitve do odhoda vstrajen, delaven član. V ponedeljek smo mu priredili odhodnico.

Poročati imamo tudi veselo vest, da so načrti za novo našo telovadnico napravljeni, stroški pokriti in da začnemo z delom, ako Bog da, že to jesen. Potem bo šele življenje v našem odseku!

Škofja Loka.

Pričela se je gledališka sezona; najprvo se upirajo na našem odru s sodelovanjem bratov Orlov igra »Dan sprave«. Odsek se marljivo giblje in pridno obiskuje telovadnico. Udeležili smo se romanja na Brezje, od tam smo pohiteli v Radovljico. 19. septembra smo se podali v Presko in smo se poklonili presvitlemu gosposdu knezoškofu. Pri procesiji smo delali špalir pred Najsvetejšim.

Nasprotniki so si izbrali novo taktiko. Vabijo naše na vse načine v svoje družbe, da bi nas odcepili od tovarišev. Če le kje zapazijo kako napako na našem članu, takoj to objavijo v »Gorenjcu«, zraven pa še lažejo, da je groza. Ne morem si kaj, da ne bi omenil še enkrat naših Sokolov. Prirede zadnjič telovadbo; 70 jih nastopi v kroju, izmed teh se jih udeleži telovadbe samo 17! Pri nas ni kaj takega mogoče! Bratje, stojmo trdno v naših vrstah! Na zdar!

Priporoča se manufakturna trgovina

Janko Češnik

(pri Češniku)

Ling. ul. Ljubljana Strit. ul.

Velika zaloga raznovrstnega črnega, kakor modnega blaga za moške obleke, površnike, zimske sukne itd.

Postrežba strogo pošlena. — Gene najnižje.

Manufakturna trgovina

Fr. Regorschek

Stritarjeve ulice št. 3.

Ustanovljeno 1867.

Ima v zalogi blago za telovadne srajce in žnore za surke; priporoča tudi slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo sukna, platna in manufakturnega blaga. !!

Na vseh razstavah najvišje odlikovana tvrdka!

je uredila celotno več 100 telovadnic.

Edina češka tovarna za vzorno telovadno orodje, na !! stroje in benzinmotor. !!

Br. Vindyš & spol. na Smihovem

:: (Praga). ::

Priporoča se sl. telovadnim odsekom in šolam za popolno in vzorno urejevanje telovadnic, kakor tudi za izdelbo močnega in elegantnega telovadskega orodja po priznanem sistemu. Uredi domače telovadnice, izdeluje orodje za športne igre, različne novosti, bradlje, konje, koze in drugo težje premično telovadsko orodje s patentiranimi originalnimi napravami za lahko in hitro premikanje in prenašanje orodja, patentirane lestvice z železno konstrukcijo, prirejeno za pomikanje z varnim patentiranim ustavljenjem v poljubni višini in legi.

Poprave in prenašanja se hitro in po ceni izvršijo. Sploh so cene zmerne.

Plačilne pogodbe po dogovoru. Ceniki in proračuni brezplačno in franko.

Trgovina

IVAN PODLESNIK ml.

Stari trg 10. -- LJUBLJANA -- Stari trg 10.

ima v zalogi sledeče telovadske potreščine

čepice s peresi, telovadne

hlače, srajce in čevlje, - - -

pasove za uniforme, znake.

Priporoča tudi svojo bogato

zalogo klobukov in čevljev.

Svoji k svojim!

Trgovsko obvestilo

Čast nam je s tem naznaniti, da smo svojo pivovarno, ki smo jo od leta 1854 pod imenom G. AUERJEVIH DEDIČEV v Ljubljani vodili, prodali deln. družbi pivovarne „UNION“.

Zahvaljujemo se svojim p. n. odjemalcem in trgovskim prijateljem za nam dosedaj izkazano zaupanje in naklonjenost s prošnjo, da bi isto ohranili tudi novemu podjetju.

G. Auerjevi dediči.

Čast nam je s tem naznaniti, da smo svojo pivovarno, ki smo jo od leta 1864 pod imenom I. KOSLER IN DRUG v Spodnji Šiški vodili, prodali deln. družbi pivovarne „UNION“.

Zahvaljujemo se svojim p. n. odjemalcem in trgovskim prijateljem za nam dosedaj izkazano zaupanje in naklonjenost s prošnjo, da bi isto ohranili tudi novemu podjetju.

I. Kosler in drug.

Čast mi je s tem naznaniti, da sem svojo pivovarno, ki sem jo od leta 1849 pod imenom I. PERLES v Ljubljani vodil, prodal delniški družbi pivovarne „UNION“.

Zahvaljujem se svojim p. n. odjemalcem in trgovskim prijateljem za meni dosedaj izkazano zaupanje in naklonjenost s prošnjo, da bi isto ohranili tudi novemu podjetju.

I. Perles.

Z ozirom na predstoječe trgovsko obvestilo si usoja podpisana družba naznaniti, da je **1. oktobra t. l. kupila sledeče pivovarne:**

G. Auerjevi dediči v Ljubljani, I. Kosler in drug v Spodnji Šiški, I. Perles v Ljubljani

in da bo iste v večjem obsegu pod imenom

„Delniška družba pivovarne Union“

dalje vodila.

Potrudila se bo svoje p. n. odjemalce vedno in v vsakem oziru v popolno zadovoljnost postreči in jih prosi, da ji ohranijo isto zaupanje, ki so je imeli do zgoraj imenovanih tvrdk.

„Delniška družba pivovarne Union“.